

Starachowice, 16 marca 2009 roku

Pismo
Prezesa Zarządu Spółki Akcyjnej ODLEWNIE POLSKIE
do Akcjonariuszy

Spółka Akcyjna ODLEWNIE POLSKIE znalazła się w skomplikowanej sytuacji gospodarczej i możliwości bankructwa. Stało się to w momencie pełnego portfela zamówień i prawie zrealizowanego do końca programu kompleksowej modernizacji techniczno-technologicznej Odewni. Zrealizowano największy w historii plan inwestycyjny, w wyniku którego Spółka stała się jedną z najnowocześniejszych Odewni nie tylko w kraju, ale i w Unii Europejskiej. Wysokiej jakości wyroby i usługi trafiły w ilości ponad 90 proc. do wymagających klientów eksportowych, z takich krajów jak: Niemcy, Wielka Brytania, Francja, Stany Zjednoczone, Hiszpania, Włochy. Działalność firmy zaczęła się stabilizować w wyniku sukcesywnego eliminowania wewnętrznych zagrożeń.

W ostatnim okresie ODLEWNIE POLSKIE, dotknęły drastycznie zmieniające się warunki zewnętrzne, wpływające na funkcjonowanie Spółki, a także zagroziły istnieniu Firmy. Spółka radząc sobie z kilkudziesięcioprocentowymi podwyżkami cen materiałów, energii, trudnościami na rynku pracy w pozyskiwaniu wartościowych pracowników, nie przewidziała gwałtownych wahań kursu PLN do innych walut i znalazła się w krytycznym punkcie. Kurs ten w skali zaledwie kilku miesięcy zmieniał się w stosunku do EUR z 4,1 PLN z początku stycznia 2008 roku, do 3,2 PLN w lipcu 2008 roku i do 4,75 PLN w lutym 2009 roku. Z dostępnych informacji Spółka może zdecydowanie stwierdzić, że takie wahania kursu nie były odbiciem sytuacji gospodarczej w kraju, lecz działań spekulacyjnych kursem złotówki. Spekulacje te zdecydowanie negatywnie wpłynęły na stan ODLEWNI POLSKICH. Przy prawie 100 procentowych przychodach w walutach obcych, nagła zmiana kursu była przyczyną zmian ceny na produkty i usługi Spółki. Taki stan spowodował kilkunastoprocentowy spadek przychodów, przy minimalnym wpływie na zmianę - zmniejszenie kosztów Spółki.

Zagrożenie skutkujące olbrzymimi stratami, przy aprecjacji złotówki, zmusiło Zarząd do szukania możliwości zabezpieczenia kursu. Spółka bardzo szybko otrzymała oferty z Banków w postaci tzw. opcji walutowych, które niestety nie dały obu stronom zawartych umów, równych praw. Niekorzystną dla Spółki okazała się tzw. asymetria, która w momencie wyższego kursu niż zabezpieczony, dawała Bankom dwa razy większe korzyści niż miała Spółka przy umacniającej się złotówce. Banki wprowadziły również tzw. warunki wyłączające

umowę, które skutkowały tylko w sytuacji zbyt dużego ryzyka dla Banku, nie dla Odlewni. Tym samym nie było równych praw rozwiązania transakcji dla Spółki.

Nagła zmiana tendencji kształtowania się kursu złotówki, przy stuprocentowym zabezpieczeniu przepływów walutowych Spółki, przy asymetrii i braku możliwości zakończenia umów, zaczęła przynosić Spółce olbrzymie straty. Zagrożenie szybkim wypływem pieniędzy na bieżące finansowanie działalności, zajęciem i blokadą przez Banki kont oraz fizyczną likwidacją Firmy, stało się realne. Brak wpływu na rozwijającą się niekorzystną sytuację finansową Odlewni z jednej strony oraz normalną działalnością operacyjną popartą pełnym wywiązywaniem się ze swoich zobowiązań z drugiej strony, zmusił Zarząd do podjęcia trudnej – niepopularnej, ale najbardziej chroniącej interesy Spółki, decyzji ułożenia się z Bankami w drodze postępowania sądowego. Sądowe postępowanie układowe stało się jedyną formą, która mogła rozwiązać niekorzystne umowy opcyjne, zahamować egzekucje i wypływ olbrzymich kwot z transakcji opcyjnych. W zawarciu układu z Bankami, ważną stroną dla Spółki stał się Sąd.

Zgodnie z aktualnym prawem, postępowanie układowe dotyczy wszystkich Wierzycieli i musi toczyć się w ramach postępowania upadłościowego. Oznacza to, że jeśli zawarcie układu z Wierzycielami nie zostanie zrealizowane, powoduje to automatycznie zmianę postępowania układowego w upadłość likwidacyjną. Sąd Rejonowy w Kielcach potwierdził zasadność wniosku Zarządu o możliwość zawarcia układu z Wierzycielami, tym samym podtrzymał działalność dotychczasowego Zarządu. Dla Zarządu Spółki stanowi to przekonanie o słusznie przyjętym kierunku rozwiązania problemu i zobowiązanie do skutecznego działania naprawczego.

Należy przyznać, że umowy opcyjne były dla Spółki mało rozpoznany narzędnym finansowym, tym bardziej, że Banki nie były skłonne służyć pomocą w lepszym ich poznaniu w ocenie ryzyka i wszelkich zagrożeń.

Nowością, może być również nowa forma postępowania układowego, która w wysoko rozwiniętych gospodarkach kapitalistycznych stanowi dobre narzędzie jednoczesnej ugody z wierzycielami oraz ochrony dóbr firmy i pracowników. Upadłość układowa tzw. Chapter 11 stosowana jest od kilkadziesiąt lat przez amerykańskie firmy, szukające ochrony przed wierzycielami podczas restrukturyzacji finansowej. Przesłanką zawsze jest ocena, że firma sprzedana na części jest mniej warta, niż firma kontynuująca działalność po wyjściu ze stanu upadłości – zawarciu układu. Według danych statystycznych z najlepiej zbadanego rynku amerykańskiego, pomiędzy 1979 rokiem a 2002 rokiem z Chapter 11 skorzystało 1400 spółek giełdowych. Tylko 21 proc. z nich upadło ostatecznie i je zlikwidowano.

Spółka – ODLEWNIE POLSKIE w wyniku nieprzewidzianych i gwałtownych zdarzeń znacząco straciła na wartości. Jej wartość rynkowa wobec wartości sprzedaży, wartości majątku trwałego, zainstalowanych nowoczesnych technologii, jest niewielka

i niewspółmierna z utraconą wartością. Ma to odbicie w kursie akcji, który na koniec 2008 roku wyniósł 1,55 zł za akcję.

Należy podkreślić, że Zarząd Spółki nie rozpatruje obecnego stanu prawnego w relacjach totalnego niepowodzenia, kończenia działalności i likwidacji. Jest przekonany, że jest to świadoma, optymalnie wybrana droga do rozwiązania nieprzewidywalnych problemów finansowych, powstałych w wyniku sytuacji nadzwyczajnej związanej z ogromnymi spekulacjami na naszej walucie. Wybrana droga jest wynikiem dogłębnej analizy różnych wariantów wyjścia z kryzysowej sytuacji. Również należy podkreślić, że globalna sytuacja spadku zamówień na rynku, zmusiła Odlewnie do dalszych działań restrukturyzacyjnych, które Spółka już wdraża w ramach tzw. „Planu naprawczego”. Zawarcie układu, dalsza restrukturyzacja, kontynuacja rozwoju (opisanego szczegółowo w sprawozdaniu) w przyszłości zaowocuje i da wielkie korzyści. Zarząd i pracownicy Spółki wierzą w tę przyszłość, czego dowodem jest determinacja w rozwiązaniu problemu. Sukces ewentualnego układu z Bankami może przynieść gwałtowny zwrot obecnej sytuacji, przynieść korzyści wierzycielom, akcjonariuszom i pracownikom.

Szanse na to są duże, a wszystkie deklaracje dążą ku porozumieniu.

Z poważaniem

PREZES ZARZĄDU

Zbigniew Ronduda